

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4325/2022
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Канкараш, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1826/21 од 12.01.2022. године, у седници одржаној 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1826/21 од 12.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1826/21 од 12.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 1161/2020 од 05.10.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиљи на име путних трошкова за лечење износ од 2.580,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 14.03.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу преко досуђеног до траженог износа накнаде путних трошкова за лечење, односно за износ од 310,00 динара и износ од 620,00 динара за издавање службене белешке, што укупно по основу материјалне штете износи још 930,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 14.03.2019. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати тужиљи износ од 30.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати још износ од 70.000,00 динара и за претрпљени страх још износ од 70.000,00 динара, односно укупно по основу нематеријалне штете још износ од 140.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 173.804,40 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1826/21 од 12.01.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог, а одбијена жалба тужиле и првостепена пресуда преиначена у побијаном усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име путних трошкова за лечење исплати износ од 2.580,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе 14.03.2019. године до исплате, на име нематеријалне штете за претрпљене физичке болове износ од 30.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка, те је обавезана тужилца да накнади туженом трошкове поступка у износу од 124.500,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да накнади туженом трошкове жалбеног поступка у износу од 26.806,40 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на чланове 403. став 2. тачка 2. и 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије тужиле не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права, нити неуједначена судска пракса. У конкретном случају, другостепени суд је побијану одлуку о тужбеном захтеву за накнаду штете донео применом процесног правила о терету доказивања налазећи да тужилца није доказала које болове и страхове је трпела искључиво као последицу повређивања од стране туженог у штетном догађају од ...2017. године, а који су последица повређивања њене леве шаке и прста у другом штетном догађају који се десио раније. Из тих разлога, иако је доказала да јој је тужени нанео одређене повреде другостепени суд сматра да тужилца није доказала чињенице од значаја за одређење интензитета и дужине трајања болова и страхова који су последица повреда нанетих од стране туженог. Како тужилца наводима ревизије оспорава оцену доказа, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, а уз ревизију није доставила, нити се позвала на пресуде из којих би произлазио закључак о неуједначеном односно различитом одлучивању судова у истој или сличној чињеничноправној ситуацији, те имајући у виду да се у конкретном случају ради о парници ради накнади штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, то Врховни суд налази да

нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена. Како је право на ревизију изричито искључено у спору мале вредности према члану 479. став 6. ЗПП, у тој врсти спора се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се ревидент позива.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је 14.03.2019. године и означена је вредност предмета спора од 203.510,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужиље недозвољена применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**